

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Nærværende lovforslag tilsigter at skabe en permanent ordning med bistand til flygtninge m.fl., der ønsker at tage varigt ophold i deres hjemland eller tidligere opholdsland.

En sådan ordning er en naturlig del af den samlede danske udlændingepolitik. Danmark yder beskyttelse til personer, der har behov herfor, og samtidig bør de personer, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland, ydes støtte i den henseende.

Danmark har hidtil haft en repatrieringsordning på midlertidigt grundlag, idet Folketingets Finansudvalg den 19. juni 1990 tiltrådte et aktstykke, hvorved der anmodedes om tilslutning til, at der på forslag til tillægsbevillingslov for 1990 optoges et beløb til dækning af udgifterne ved en midlertidig repatrieringsordning. Denne midlertidige ordning er videreført på senere finanslove.

Lovforslaget har 3 elementer:

- 1) En regulering gennem ændring af bistanndsloven af den repatrieringshjælp, der kan ydes.
- 2) En ændring af lov om social pension, hvorved der sker en fastlæggelse af, at optjent folkepension kan medtages ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.
- 3) En ændring af udlændingeloven, hvorved der fastlægges en tidsmæssigt begrænset ret til at fortryde repatrieringen.

Baggrunden for ønsket om en repatrieringsordning er, at der i en række af de lande, hvorfra Danmark har modtaget flygtninge, har fundet en politisk udvikling sted, der gør det muligt for flygtningene at vende tilbage. Det gælder således for flere lande i Latinamerika, Mellemøsten og i Østeuropa.

Nogle flygtninge nærer derfor et ønske om påny at bosætte sig i deres hjemland, og et sådant ønske bør støttes både økonomisk, og ved at der ydes den nødvendige rådgivning og vejledning i forbindelse med repatrieringen.

2. Den hidtidige ordning

Efter den gældende midlertidige ordning kan der ydes støtte til repatriering til den personkreds, som er nævnt i bistanndslovens § 134 a, der indeholder de særlige refusionsregler for flygtninge m.fl.

Hjælpen ydes efter en vurdering af de pågældendes egen betalingssevne. Der kan ydes indtil 2559,00 kr. pr. person – svarende til det nedsatte grundbeløb efter bistanndslovens § 37, stk. 2, 5. punktum – dog højst 10.000,00 kr. pr. familie, til dækning af udgifter til etablering i hjemlandet. Der kan endvidere ydes hjælp til dækning af sygeforsikring i et år i hjemlandet. Hjælpen er skattefri og supplerer eventuel hjælp til billetter og transport af flyttegods, der ydes efter bistanndslovens regler om flyttehjælp i § 47, stk. 3. Det er Dansk Flygtningehjælp, der administrerer udbetalingen af kontantbeløbet, medens kommunerne administrerer ydelserne efter bistanndsloven.

Erfaringerne med den hidtidige ordning er, at omkring 100 personer hvert år har modtaget hjælp til repatriering.

Siden den midlertidige ordnings ikrafttræden medio 1990 fordeler antallet af repatrierede sig således:

	1990	1991	1992
Repatrieret i alt	70	125	125
Heraf med støtte . . .	15	96	89
Fordelt således:			
Iran	8	71	47
Libanon	1	20	11
Chile	5	1	11
Diverse lande	1	4	20

3. Den foreslåede ordning

Det er målet med lovforslaget at skabe en afbalanceret repatrieringsordning, således at der bliver tale om en effektiv støtteordning for personer, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland. På den anden side må ordningen ikke skabe mulighed for misbrug.

For at nå dette mål er det nødvendigt at gennemføre visse klart definerede forbedringer af ordningen